

ABSTRACT&REFERENCES

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254284

THE RIGHT TO FREEDOM OF PEACEFUL ASSEMBLY IN THE DIGITAL ENVIRONMENT OF SOCIETY

p. 4–12

Mykola Sambor, PhD, Corresponding Member of National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine, Head of Monitoring Sector, Pryluky District Police Department, Main Department of National Police in Chernihiv Region, Peremohy ave., 74, Chernihiv, Ukraine, 14000, Deputy, Pryluky district council, Kotliarevskoho str., 66, Pryluky, Ukraine, 17500

E-mail: NIKOLAS783@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0446-3892>

This research is devoted to the study of the peculiarities of human use of the right to freedom of peaceful assembly in Ukraine and the exercise of this right in the digital environment. The article examines the forms of exercising the right to freedom of peaceful assembly, the peculiarities of their definition in the digital environment in social networks and messengers, the content of this right at the present stage of development of civil society in Ukraine. The freedom to exercise this right in the digital environment is substantiated by the democratic principles of society and the spheres of its existence, in particular digital existence, using the means of telecommunication available to members of Ukrainian society. It is argued, that the right to freedom of peaceful assembly in the digital environment has several basic forms: 1) subjective form of dissemination of information, among subjects who can see the content of the page of a person, which does not provide a specific goal of forming like-minded people and uniting their interests; 2) creation of special groups, networks, which have the immediate goal of attracting and uniting the sole purpose of a certain group of people. The digital environment, which in life is increasingly absorbing people, requires detailed study by legal scholars, because along with the freedom to use these achievements of scientific and technological progress, this area needs quality regulation through a universal regulator – law, relations within it primarily by limiting the state's influence on the freedom of existence and development of the individual and the rights, associated with it, as well as creating decent conditions for the digital development of the individual, his/her freedom and dignity. The exercise of the right to freedom of peaceful assembly in the digital environment depends on the behavior and decisions of public authorities and local governments, as well as on the administrators of relevant social networks. If the first (public authorities) can restrict the work of social networks, the administrators who under certain conditions should be considered as representatives of public administration in the social network can act as censors of the right to freedom of peaceful assembly, using their powers to deleting certain posts, blocking the work of social pages. Unfortunately, the peculiarities of the exercise of these powers in the field of ensuring the right to freedom of peaceful assembly

do not find the necessary and sufficient legal regulation, which negatively affects the right to freedom of peaceful assembly in the digital environment, the possibility of its freedom and participation conditions of an unlimited number of participants in such meetings. This is due to the lack of doctrine of understanding the content of the right to freedom of peaceful assembly in the digital environment and forms of its implementation, the composition of relations, in which this right is exercised

Keywords: right to freedom of peaceful assembly, digital environment, exercise of law, existence

References

1. Lytvyn, V. (2019). Prezydenty. Politychne liderstvo: svitovi realii, ukrainska praktyka. Kyiv: Hamazyn, 464.
2. Rabinovych, P. M. (2021). Osnovy teorii ta filosofii prava. Lviv: Vydavnytstvo LOBF «Medytsyna i pravo», 256.
3. Dzhochka, O. P., Martyn, V. M., Samahalska, Yu. Ya. et. at.; Yavorska, O. S. (Ed.) (2017). IT pravo. Lviv: Vydavnytstvo «Levada», 470.
4. Bratasiuk, O. B., Mentukh, N. F. (2021). The concept and classification of digital rights in Ukraine. Juridical Scientific and Electronic Journal, 10, 58–61. doi: <http://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-10/12>
5. Razmetaeva, Y. (2020). Digital human rights and problems of extraterritoriality in their protection. Law and Public Administration, 4, 18–23. doi: <http://doi.org/10.32840/pdu.2020.4.2>
6. Volodska, V., Dvorovyi, M. (2021). Internet-Svoboda v Ukraini 2020. Dotrymannia prav liudyny ta osnopolozhnykh svobod v interneti. Available at: <https://dslua.org/wp-content/uploads/2021/09/Internet-svoboda-2020.pdf> Last accessed: 28.03.2022
7. Sambor, M. (2011). Pravo yak poniattia ta pidkhody do yoho rozuminnia. Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Yurydychni nauky, 87, 59–63.
8. Prezydent, Prem'ier-ministr, Mintsyfyry prezentuvaly mobilnyi zastosunok «Dii» (2020). Available at: <https://www.kmu.gov.ua/news/prezident-premyer-ministr-mincifra-prezentuvali-mobilnij-zastosunok-diya> Last accessed: 04.01.2022
9. Pro deiaki zakhody shchodo polipshennia dostupu fizychnykh ta yurydychnykh osib do elektronnykh posluh (2019). Ukaz Prezydenta Ukrainy No. 558/2019. 29.06.2019. Available at: <https://www.president.gov.ua/documents/5582019-28853> Last accessed: 04.01.2022
10. Pro oblik vnutrishno peremishchenykh osib (2014). Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy No. 509. 01.10.2014. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/509-2014-%D0%BF#Text> Last accessed: 04.01.2022
11. Pro realizatsiiu eksperymentalnoho proektu shchodo zastosuvannia elektronnykh studentskykh (uchnivskykh) kvyt-kiv (2019). Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy No. 1051. 18.12.2019. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1051-2019-%D0%BF#Text> Last accessed: 25.01.2022
12. Pro realizatsiiu eksperymentalnoho proektu shchodo zastosuvannia vidobrazhennia v elektronnomu vyhljadi

informatsii, shcho mistytsia u svidotstvi pro narodzhennia, ta informatsii pro zareiestrovane mistse prozhyvannia, shcho ye u volodinni ta rozporiadzhenni Derzhavnoi mihratsiinoi sluzhby (2020). Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy No. 911. 23.09.2020. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/911-2020-%D0%BF#Text> Last accessed: 04.01.2022

13. Pro zatverdzhennia Poriadku formuvannia ta perevirky e-pasporta i e-pasporta dlia vyizdu za kordon, yikh elektronnykh kopii (2021). Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy No. 911. 18.08.2021. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/911-2021-%D0%BF#Text> Last accessed: 04.01.2022

14. Aristova, I. V., Baranov, O. A., Dzoban, O. P. et. al.; Bieliakov, K. I. (Ed.) (2019). Yurydychna vidpovidalnist za pravoporushennia v informatsiini sferi ta osnovy informatsiinoi deliktologii: Kyiv: KVITs, 344.

15. Koziubra, M. I., Pohrebniak, S. P., Tseliev, O. V., Matvieieva, Yu. I.; Koziubra, M. I. (Ed.) (2015). Zahalna teoriia prava. Kyiv: Vaite, 392.

16. Pro avtorske pravo i sumizhni prava (1993). Zakon Ukrainy No. 3792-XII. 23 hrudnia 1993. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3792-12#Text> Last accessed: 04.01.2022

17. Sambor, M. A. (2013). Nehlasni slidchi (rozshukovi) dii, pov'iazani iz zniattiam informatsii z transportnykh telekomunikatsiinykh merezh ta vstanovlennia mistseznakhodzhennia radioelektronnoho zasobu: pidstavy dlia provedennia ta umovy harantuvannia prav i svobod liudyny ta hromadianyna yak spozhyvacha posluh rukhomoho (mobilnoho) zv'iazku. Visnyk Dnipropetrovskoho universytetu imeni Alfreda Nobelia. Seriya «Iurydychni nauky», 1 (4), 74–81.

18. Ukhvala Frunzenskoho raionnoho sudu m. Khar'kova u spravi No. 645/2378/17. 07.05.2018 (provadzhennia No. 1-kp/645/133/18). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/73820305> Last accessed: 04.01.2022

19. Ukhvala Khortytskoho raionnoho sudu mista Zaporizhzhia u spravi No. 337/1846/17. 19.06.2017 (provadzhennia No. 2/337/1013/2017). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/68256594> Last accessed: 04.01.2022

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.253823

CONSTITUTIONAL-LEGAL ASPECTS OF INFORMATION SECURITY IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION

p. 13–18

Afat Elkhana Farzullaeva, PhD Student, State and Constitutional Law Department, Institute of Law and Human Rights of ANAS, H. Javid ave., 115, Baku, Azerbaijan, AZ1073

E-mail: afatgahrmanova@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1840-6629>

One of the main issues of world politics since the 21st century is a scientific and technological breakthrough that can have far-reaching consequences in all areas of human activity. The computerization and information revolution have led to scientific and technological progress in the military field. The ap-

plication of high technology has radically changed the nature and capabilities of conventional armaments, intelligence and military command systems, and expanded the possibilities of long-distance warfare. Today, the tactics of creating conflicts in many military and other fields with the help of information technology are changing in the world. Who controls information and misinformation plays an important role. Sometimes misinformation becomes a dangerous weapon. Although the existing terms “Information Security” and “Information War” are more commonly used in the military field, they are beginning to take on a slightly different meaning with the development of mass media and communication technologies. This article identifies the legal characteristics and legal specifics of the information rights of citizens, proclaimed by the Constitution of Azerbaijan. The article substantiates the need to consider the constitutional and legal foundations of information security as a complex political and legal phenomenon. It is proposed to analyze the constitutional and legal aspects of information security in the synthesis of constitutional ideology, constitutional theory and constitutional practice of the development of Azerbaijani statehood. The author proves that the constitutional legal provision of the information security of Azerbaijan considers positive international experience in this field

Keywords: globalization, challenges, threats, information and communication technologies, analysis, information, security

References

1. Boury, P.-M. (2006). Does the European Union need a securities and exchange commission? *Capital Markets Law Journal*, 1 (2), 184–194. doi: <http://doi.org/10.1093/cmlj/kml013>
2. Luciano, F. (2014). *Protection of Information and the Right to Privacy – A New Equilibrium?* Springer. doi: <https://doi.org/10.1007/978-3-319-05720-0>
3. Zorkin, V. (2007). Sudebnaia zashchita mezhdru globalizatsiei i suverenitetom. *Rossiiskaia gazeta*, 153. Available at: www.rg.ru/2007/07/18/zorkin
4. Nurmagambetov, R. (2017). Obshchaia kharakteristika funktsii konstitucionnogo regulirovaniia obshchestvennykh otnoshenii. *Sovremennoe pravo*, 3, 25–28.
5. Baranovskii, V. G., Bogaturov, A. D. (Eds.) (2010). *Sovremennye globalnye problemy*. Moscow: Aspekt Press, 350.
6. İnformasiya, informasiyalasdırma və informasiyanın mühafizəsi haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu. Available at: <http://www.e-qanun.az/framework/3525>
7. Əliyev, M. (2020). İnformasiya təhlükəsizliyi və dövlət maraqları. Available at: <https://mod.gov.az/az/pre/31091.html>
8. İlham Aliyev congratulated people of Azerbaijan on the launch of Azerspace-2 satellite. Available at: <https://president.az/en/articles/view/30103>
9. Vseobshchaia deklaratsiia prav cheloveka (1948). Available at: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/declhr.shtml
10. Zakon Azerbaidzhanskoi Respubliki O natsionalnoi bezopasnosti (2004). Available at: http://republic.preslib.az/ru_d4-74.html
11. Lawyers' Participation in Chat Room Communications With Internet Users Seeking Legal Information.

12. O svobode informacii (1998). Zakon Azerbaidzhanskoi Respubliki No. 505-IG. 19.06.1998. Available at: http://www.country.az/_Society/_MassMedia/massMedia_03

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254308

PROTECTION OF PERSONAL NON-PROPERTY RIGHTS OF PERSONS IN THE ARMED CONFLICT: UKRAINIAN REALITIES AND INTERNATIONAL EXPERIENCE

p. 19–23

Alla Kovalchuk, Doctor of Legal Sciences, Associate Professor, Department of Civil, Commercial and Labor Law, Academy of Labour, Social Relations and Tourism, Kiltseva doroha str., 3-A, Kyiv, Ukraine, 03187

E-mail: kovalchukay@i.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4807-2436>

The problem of protection of personal rights and human freedoms during armed conflicts is raised. Particular attention is paid to ensuring Protocol I to the Geneva Convention, which states that the parties to any armed conflict must distinguish between civilians and the military and direct their actions only against military objectives. Civilians should be provided with living conditions, as far as possible, and should be protected from murder, violence, stress, repression, destruction of their property and hostage-taking. Their personal rights, honor, dignity and personal integrity must be respected and guaranteed. The aggressor state does not comply with international law, and the Ukrainian security system, in turn, has identified gaps in the organization of rapid evacuation of civilians. As a result, a significant number of citizens remained on the territory of hostilities and were forced to provide themselves with at least a minimum of personal security. Accordingly, it is necessary to study the experience of other countries of the world that have suffered armed aggression in their territories in the context of positive practices of protection of the population, forced to find themselves in the territory of hostilities. The article draws conclusions about the formation of a new security policy and the development of preventive measures to protect the personal rights and freedoms of citizens during armed conflicts

Keywords: security, national security, human rights and freedoms, personal inalienable rights, law enforcement agencies

References

1. Rozsliduvannya zlochyniv, pov'iazanykh iz porusheniam prava na zhyttia, prava na svobodu ta osobystu nedotorkanist, svobodu vid tortur, vchynenykh u zoni ATO: nedoliky roboty slidchykh orhaniv ta rekomendatsii pravozakhysnykiv (2016). Kyiv: Tsentri Hromadianskykh Svobod, 79. Available at: https://ccl.org.ua/wp-content/uploads/2016/06/Spravedlivist_CCL_MF_Weblow-1.pdf
2. Odehov, O., Hrytsenko, N.; Shcherbachenko, V. (Ed.) (2018). Zlochyny bez pokarannia: porushennia prav liudyny pid chas zbroinoho konfliktu na skhodi Ukrainy. Kyiv, 64. Available

at: https://jfp.org.ua/system/reports/files/123/uk/Crimes_UKR_compressed.pdf

3. Pro zniattia zasterezhen Ukrainy do Konventsii protydyi katuvan ta inshykh zhorstokykh, neljudskykh abo takykh, shcho prynyzhuut hidnist, vydiv povodzhennia ta pokarannia (1998). Zakon Ukrainy No. 234-XIV. 05.11.1998. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/234-14#Text>

4. Dopovid shchodo situatsii z pravamy liudyny v Ukraini 16 lystopada 2016 r. – 15 liutoho 2017 r. Available at: <https://www.slideshare.net/DonbassFullAccess/16-2015-15-2016-91958525>

5. Doslidzhennia poshyrennia nasylstva shchodo divchat ta zhinok (2014). Available at: <http://www.un.org.ua/images/documents/4497/GBV%20prevalence%20survey%20%20UA.pdf>

6. Nasylye y eho vlyiany na zdorove. Doklad o sytuatsii v myre (2003). Available at: https://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/world_report/en/full_ru.pdf

7. Zhertvamy rosiiskoi ahresii staly ponad 2 tysiachi ukraintiv, v OON khochut rozsliduvannia (2022). Slovo i Dilo. Available at: <https://www.slovoidilo.ua/2022/03/18/novyna/suspilstvo/zhertvamy-rosijskoyi-ahresiyi-staly-2-tysyachi-ukrayincziv-oon-xochut-rozsliduvannia>

8. Burdyha, I. (2017). OON: gvaltuvannia v zoni ATO zalyshaietsia bezkarnym. Available at: <https://dw.com/uk/оон-гвалтування-в-зоні-ато-залишається-безкарним/а-37605097>

9. Tsyhanov, O. H., Matsko, A. S. (2020). Reintehratsiia okupovanykh terytorii: ukrainski realii ta zarubizhnyi dosvid. Kyiv-Vinnytsia: TOV «TVORY», 456.

10. Konventsiia Rady Yevropy pro zapobihannia nasylstvu stosovno zhinok i domashnomu nasylstvu ta borotbu iz tsymy yavyschamy. Available at: <https://ips.ligazakon.net/document/mu11251>

11. Deklaratsiia OON pro vykorenennia nasylstva proty zhinok (1993). Deklaratsiia № 995_506. 20.12.1993. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/995_506

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254212

PECULIARITIES OF LEGAL REGULATION OF COMPULSORY TERMINATION OF LAND OWNERSHIP IN THE CONDITIONS OF THE LEGAL REGIME OF MARTIAL LAW IN UKRAINE

p. 24–29

Olga Nastina, PhD, Associate Professor, Department of Civil Law Disciplines, Bila Tserkva National Agrarian University, Soborna sq., 8/1, Bila Tserkva, Kyiv region, Ukraine, 09117

E-mail: o.nastina@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6331-7222>

The purpose of the study is to analyze the principles of land law regulation and the legal framework for the forced termination of private ownership of land and the acquisition of state ownership of land under martial law. The following scientific tasks are solved in the article: the content of some grounds for termination of private ownership of land plots, which are the grounds for state acquisition of land ownership under the legal regime of martial law; the procedure of com-

pulsory alienation and seizure of land plots under martial law is analyzed, gaps in the current legislation are identified and ways of settling legal conflicts are proposed.

The elaboration of the topic is based on the provisions of the general theory of land and civil law, where, taking into account the latest advances in science, conceptual recommendations are provided for building a legal structure of forced termination of land ownership.

The research was conducted on the basis of an analysis of the provisions of Ukrainian civil and land legislation, measures of forced alienation and seizure of land. The article provides coverage of current issues and legislative features of the termination of private ownership of land and the acquisition of state rights of landowners under martial law.

The existence of the procedure of forced alienation of property, the procedure of forced seizure of property in favor of the state, different in form, content and mechanism in the legal regulation, is explained. The forcible termination of the right of private ownership of land under martial law entails the acquisition by the state of the rights of the owner. Compulsory alienation of land must follow the advance payment of alienation; the procedure for withdrawing land for the needs of the state may provide for the following reimbursement.

Proposed ways to resolve legal conflicts by systematizing the grounds for state acquisition of property rights in martial law and filling gaps in legislation, by developing a separate mechanism that regulates the procedure of forced expropriation of land in martial law, decisions to determine the list of land, for which forced expropriation or seizure of land may be applied

Keywords: *state ownership of land, confiscation of land, forced alienation of land, martial law*

References

1. Nosik, V. V. (2006). Osoblyvosti nabuttia derzhavoiu prava vlasnosti na zemliu. *Zemelne pravo Ukrainy*, 3, 3–11.
2. Nosik, V. V. (2006). Prypynennia prava pryvatnoi vlasnosti na zemliu v Ukraini. *Zemelne pravo Ukrainy*, 6, 42–48.
3. Nosik, V. V. (2006). Pravo vlasnosti na zemliu Ukrain-skoho narodu. Kyiv: Yurinkom Inter, 544.
4. Kulynych, P. F. (2006). Pidstavy prypynennia prav na zemliu: deiaki teoretychni ta praktychni problemy. *Zemelne pravo Ukrainy*, 2, 31–36.
5. Miroshnichenko, A. M. (2009). Kolizii v pravovomu rehuliuванні zemelnykh vidnosyn v Ukraini. Kyiv: Alerta: KNT: TsUL, 268.
6. Iniutina, O. (2008). Prymusove prypynennia prav vlasnykiv na zemliu. *Zemelne pravo Ukrainy: teoriia i praktyka*, 4, 31–34.
7. Konstytutsiia Ukrainy (1996). *Zakon Ukrainy* No. 30. 28.06.1996. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
8. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy (2003). *Zakon Ukrainy* No. 345-IV. 16.01.2003. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15/ru/ed20131011#Text>
9. *Zemelnyi kodeks Ukrainy* (2001). *Zakon Ukrainy* No. 2768-III. 25.10.2001. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>

10. Shulha, M. V. (2002). *Zemelnyi kodeks Ukrainy: naukovo-praktychnyi komentar*. Kharkiv: TOV «Odisei», 600.

11. Pro vidchuzhennia zemelnykh dilianok, inshykh ob'ektiv nerukhomoho maina, shcho na nykh rozmishcheni, yaki perebuvauiut u pryvatnii vlasnosti, dlia suspilnykh potreb chy z motyviv suspilnoi neobkhidnosti (2010). *Zakon Ukrainy* No. 1559-VI. 17.11.2010. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1559-17#Text>

12. Pro pravovyi rezhym voiennoho stanu (2015). *Zakon Ukrainy* No. 389-VIII. 12.05.2015. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>

13. Pro viiskovo-tsyvilni administratsii (2015). *Zakon Ukrainy* No. 141-VIII. 03.02.2015. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/141-19#Text>

14. Pro mistseve samovriaduvannia (1997). *Zakon Ukrainy* No. 280/97-VR. 21.06.1997. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>

15. Pro derzhavnu reiestratsiiu rechovykh prav na nerukhome maino ta yikh obtiazhen (2014). *Zakon Ukrainy* No. 1952-IV. 01.07.2004. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254036

COMBATING CRIMES AGAINST HUMANITY IN THE 21ST CENTURY

p. 30–36

Liliya Timofeyeva, PhD, Associate Professor, Department of Criminal Law, National University “Odesa Law Academy”, Fountain road, 2, Odesa, Ukraine, 65009

E-mail: L.ju.t@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6968-6587>

In the 21st century Ukraine faced with horrific crimes against humanity that were known during World War II. Despite the Minsk agreements, on February 24, 2022 the Russian Federation started a full-scale invasion of Ukraine.

The issue of combating crimes against humanity in the 21st century is considered. The commission of such crimes violates a number of international conventions and treaties, including the Rome Statute of the International Criminal Court of 17 July 1998, the Charter of the United Nations of 26 June 1945, the Universal Declaration of Human Rights of 10 December 1948, the Convention on the Protection of Human Rights and fundamental freedoms of November 4, 1950, etc.

The international community should focus their attention on inadmissibility of violation of fundamental human rights and freedoms. The ratification of international instruments and the existence of institutions, aimed at ensuring peace in the modern civilized world, should prevent encroachments on the territory of other states, mass destruction of people and civilian buildings.

The invasion of the Russian Federation into the territory of Ukraine, use of weapons of mass destruction, missiles and gunfire against the civilian population is not only an encroachment on the territorial integrity of Ukraine. This is an

encroachment on European values, which have been built for centuries in response to the experience of war.

The best way to deal with crimes against humanity and war crimes as well is integration and unity of the international community in combating these crimes. The existence of global problems, environmental and economic crises, epidemics, epizootics, poverty especially conditioned integration of the international community for peace.

Last but not the least, the human rights standards should be complied with at prosecuting people who have committed and been involved in crimes against humanity

Keywords: *crimes against humanity, war crimes, crime prevention, international criminal court, isolation, financial sanctions*

References

- Viina v Ukraini zabrala zhyttia shchonaimenshe 596 tsyvilnykh, shche 1067 poraneni (2022). OON. Available at: <https://ua.interfax.com.ua/news/general/812836.html#>
- Shyian, O. (2022). Zelenskyi V. O. vpershe nazvav kilkist zahyblykh ukrainskykh biitsiv. Available at: https://zaxid.net/volodimir_zelenskiy_nazvav_kilkist_vtrat_sered_ukrayinskih_viyskovih_n1538203#
- Shkoda na 1,5 tryliona: v Ukraini zapustyly sait dlia zboru danykh pro zbytky vid rosiian (2022). Available at: <https://www.epravda.com.ua/news/2022/03/10/683713/>
- Piddubna, M. V. (2020). Implementatsiia norm mizhnarodnoho kryminalnoho prava pro voienni zlochyny v Kryminalnyi kodeks Ukrainy. Kyiv, 259.
- Repetskyi, V. M., Lysyk, V. M. (2007). Mizhnarodne humanitarne pravo. Kyiv: Znannia, 467.
- Repetskyi, V. M., Lysyk, V. M. (2009). Poniattia ta oznaky voiennykh zlochyniv. Almanakh mezhdunarodnoho prava, 1, 120–125.
- Hnatovskiy, M. M. (2012). Kvalifikatsiia mizhnarodnykh zbroinykh konfliktiv u praktytsi mizhnarodnykh sudovykh ustanov. Aktualni problemy derzhavy i prava, 65, 139–146.
- Hnatovskiy, M. M., Korotkyi, T. R., Korynevych, A. O., Lysyk, V. M., Poiedynok, O. R., Khendel, N. V.; Korotkyi, T. R. (Red.) (2017). Mizhnarodne humanitarne pravo. Kyiv-Odesa: Ukrainska helsinska spilka z prav liudyny, Feniks, 145.
- Zelinskaia, N. A. (2006). Mezhdunarodnye prestupleniia i mezhdunarodnaia prestupnost. Odesa: Iuridicheskaia literatura, 568.
- Senatorova, O. V. (2021). Prava liudyny i zbroini konflikty. Kyiv: FOP Holembovska O. O., 208.
- Khavroniuk, M. I. (2005). Suchasne zahalnoievropeiske kryminalne zakonodavstvo: problemy harmonizatsii. Kyiv: Istyna, 264.
- Yepur, H. V. (2005). Vprovadzhennia mizhnarodno-pravovykh aktiv v kryminalne zakonodavstvo Ukrainy. Kharkiv, 195.
- Kuchevska, S. P. (2008). Problemy harmonizatsii zakonodavstva Ukrainy pro kryminalnu vidpovidalnist ta Statutu Mizhnarodnoho kryminalnoho sudu. Lviv, 313.
- Tsys, N. I. (1994). Implementatsiia norm mizhnarodnoho prava u natsionalne kryminalne zakonodavstvo Ukrainy. Kyiv, 194.
- Myronova, V. O. (2008). Kryminalna vidpovidalnist za porushennia zakoniv ta zvychaiv viiny. Dnipropetrovsk, 194.
- Rymskyi statut mizhnarodnoho kryminalnoho sudu vid 17.07.1998 r. (1998). Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text
- EU Commission to Activate Temporary Protection Directive for People Fleeing War in Ukraine. Borders & Security EU (2022). Schengen. Available at: <https://www.schengenvisa.info.com/news/eu-commission-to-activate-temporary-protection-directive-for-people-fleeing-war-in-ukraine/?fbclid=IwAR1iTGsclLVTiqSOdg92DJkLaOHyrSfk7pID1fD7qSNGZqvoEc5i4udWbnY>
- SNSF supports Ukrainian researchers (2022). Available at: <https://www.snf.ch/en/K3nRntj2wgma8Zjo/news/snsf-supports-ukrainian-researchers?fbclid=IwAR2N4vc4ML909MzaAfoKyKc8IIzi119idWJITctOWqZPEOtybamsnS1LSkE>
- Statut Orhanizatsii Obiednanykh Natsii i Statut Mizhnarodnoho Sudu vid 26.06.1945 r. (1945). Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010#Text
- Zaiava Prokurora Mizhnarodnoho kryminalnoho sudu, pana Karima A. A. Khana, korolivskoho radnyka, shchodo Sytuatsii v Ukraini: Otrymannia zvernennia vid 39 derzhav-uchasnyts ta vidkryttia rozsliduvannia (2022). Available at: <https://www.icc-cpi.int/Pages/item.aspx?name=2022-prosecutor-statement-referrals-ukraine&ln=Ukrainian>
- THE HAGUE – The International Court of Justice (ICJ) holds public hearings in the case Ukraine v. Russian Federation (2022). Available at: https://cdnapisec.kultura.com/index.php/extwidget/preview/partner_id/2503451/uiconf_id/43914941/entry_id/1_s308hjljg/embed/dynamic?fbclid=IwAR3OG15MH-kFzDpWDTEc74hHuXPANKT4YM3QmNIRfLkapaNGu9BT_VLkym0A#t=00:30
- Ukraine transitional justice and documentation. Available at: <https://www.ukrainetjdoc.org/>
- Allegations of genocide under the Convention and punishment of the crime of genocide (Ukraine v. Russian Federation). International court of Justice. 16 March 2022 (2022). Available at: <https://icj-cij.org/public/files/case-related/182/182-20220316-ORD-01-00-EN.pdf?fbclid=IwAR0HeFLm2i02X-hTBbSfx9tkrOGdG689es3gY2P5SsVIdtmBSJuBq6LcvPVQ>
- Noone, G. Introduction on The Law of Armed Conflict. Speaker note. Available at: <https://www.ukrainetjdoc.org/loac-resources>
- Grotcii, G. O prave voiny i mira. Available at: https://royallib.com/book/grotsiy_hugo/o_prave_voyni_i_mira.html
- Timofieieva, L. Yu. (2020). Humanistychna paradyhma: dosvid, vyklyky ta perspektyvy kryminalnoho prava Ukrainy. Kharkiv: Pravo, 280.
- Zhenevska konventsiiia pro povodzhennia z viiskovopolonenykh vid 12.08.1949 r. (Konventsiiu ratyfikovano iz zasterezhenniamy Ukazom PVR URSR vid 03.07.1954). Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_153#Text
- Tekst proiektu novoho Kryminalnoho kodeksu Ukrainy stanom na 18.01.2022 r. Sait Robochoi hrupy z pytan rozvytku kryminalnoho prava. Available at: <https://newcriminal-code.org.ua/criminal-code>
- Lohvynenko, Ye. S. (2019). Vidpovidalnist za voienni zlochyny v mizhnarodnomu kryminalnomu pravi. Kharkivskiy

natsionalnyi universytet vnutrishnikh sprav: 25 rokiv dosvidu ta pohliad u maibutnie (1994–2019 rr.). Kharkiv, 270–272.

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.253820

**CYBER INSECURITY IN THE WAKE OF COVID-19:
A REAPPRAISAL OF IMPACTS AND GLOBAL
EXPERIENCE WITHIN THE CONTEXT OF
ROUTINE ACTIVITY THEORY**

p. 37–45

Sogo Angel Olofinbiyi, PhD, Department of Criminal Justice, School of Law, University of Venda, Private Bag X5050, Thohoyandou, Limpopo, South Africa, 0950

E-mail: olofinbiyis@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9636-1059>

Shortly after the enthronement of COVID-19 on the global continent, cyberspace became a dominant arena for social, economic, religious, educational, recreational and political activities across the world. This paper draws insights from the existing literature to illustrate how COVID-19 has provided situational opportunities for cyber criminals to strike and exploit people of their valuable resources through creating fraudulent websites as well as spreading of malware and ransomware to vulnerable users. To this end, routine activity theory becomes very dominant and crucial in understanding the underlying basis for the increased cybercrimes that currently characterize the cyber space. The study demonstrates that the twin phenomenon of coronavirus and cyber insecurity has not only instilled fears into the hearts of cyber users but has also negatively impacted the global economy in various ways that cannot be quantified by any study. Since all measures put in place to contain the threats of the horrible virus, have, hitherto, remained counterproductive, the paper recommends essential cyber hygiene practices (such as, antivirus protection, malware and phishing awareness, weak spots identification, intelligent techniques, risk management approach, zero trust design, home network security and general cybersecurity awareness) as a coping strategy to salvage both the public health and security sectors from the twin occurrence of the Covid-19 pandemic and cyber insecurity, which has respectively inflicted and claimed millions of lives, and jeopardized significant portions of the global economy. Providing a continued cyber-safe remote-working environment for employees will be of ultimate measure

Keywords: COVID-19, cyber attacker, cybercriminal, cyber insecurity, cyberspace, impacts and global experience, routine activity theory (RAT)

References

- Barau, A. S. (2016). Cyber insecurity as a manifestation of new form of global urban vulnerability. *Imam Journal of Applied Sciences*, 1 (1), 27–32.
- Holt, T. J.; Huebner, B. M., Bynum, T. S. (2016). Cybercrime. *The Handbook of Measurement Issues in Criminology and Criminal Justice*. Wiley, 29–48. doi: <http://doi.org/10.1002/9781118868799.ch2>
- Rossi, F. D., Hohemberger, R., Konzen, M. P., Temp, D. C. (2020). E-Banking Security: Threats, Challenges, Solutions, and Trends. *Encyclopedia of Criminal Activities and the Deep Web*. IGI Global, 893–904. doi: <http://doi.org/10.4018/978-1-5225-9715-5.ch060>
- Felson, M., Clarke, R. V. (1998). *Opportunity Makes the Thief: Practical theory for crime prevention*. London, 44.
- Boivin, R., de Melo, S. N. (2019). The Concentration of Crime at Place in Montreal and Toronto. *Canadian Journal of Criminology and Criminal Justice*, 61 (2), 46–65. doi: <http://doi.org/10.3138/cjccj.2018-0007>
- Ten Boom, A., Pemberton, A., Groenhuijsen, M. S. (2019). The need for protection and punishment in victims of violent and nonviolent crime in the Netherlands: The effect of relational distance. *Victims & Offenders*, 14 (2), 222–238. doi: <http://doi.org/10.1080/15564886.2019.1575300>
- WHO-Convened Global Study of Origins of SARS-CoV-2 (2021). China Part. Geneva: World Health Organization. Available at: <https://www.who.int/publications/i/item/who-convened-global-study-of-origins-of-sars-cov-2-china-part>
- Hallal, P. C., Victora, C. G. (2021). Overcoming Brazil's monumental COVID-19 failure: an urgent call to action. *Nature Medicine*, 27 (6), 933–933. doi: <http://doi.org/10.1038/s41591-021-01353-2>
- Introduction to COVID-19: methods for detection, prevention, response and control (2020). WHO. Available at: <https://openwho.org/courses/introduction-to-ncov>
- Covid-19 data in motion (2021). Johns Hopkins University and Medicine. Available at: <https://coronavirus.jhu.edu/>
- Salyer, K. (2020). COVID-19: What to know about the coronavirus pandemic. *World Economy Forum*. Available at: <https://www.weforum.org/agenda/2020/04/covid-19-what-to-know-about-the-coronavirus-pandemic-on-6-april/>
- Coronavirus in Africa Tracker: How many covid-19 cases & where (2020). *African Argument*. Available at: <https://africanarguments.org/2020/04/07/coronavirus-in-africa-tracker-how-many-cases-and-where-latest/>
- Modes of transmission of virus causing COVID-19: Implications for IPC precaution recommendations (2020). World Health Organization. Available at: <https://www.who.int/news-room/commentaries/detail/modes-of-transmission-of-virus-causing-covid-19-implications-for-ipc-precaution-recommendations>
- Olofinbiyi, S. A., Singh, S. B. (2020). The role and place of COVID-19: An opportunistic avenue for exponential world's upsurge in cybercrime. *International Journal of Criminology & Sociology*, 9 (11), 221–230.
- Muttoo, S. K., Badhani, S. (2021). An Analysis of Malware Detection and Control through Covid-19 Pandemic. 2021 8th International Conference on Computing for Sustainable Global Development (INDIACom). IEEE, 637–641
- Singh, S, Medatwal, C. A. (2021). Study on impact of Covid-19 Pandemic on cyberspace. *International Journal of Management*, 12 (3).
- Gundur, R. V., Levi, M., Topalli, V., Ouellet, M., Stolyarova, M., Chang, L. Y.-C., Mejía, D. D. (2021). Evaluating Criminal Transactional Methods in Cyberspace as Under-

stood in an International Context. *CrimRxiv*. doi: <http://doi.org/10.21428/cb6ab371.5f335e6f>

18. Abukari, A. M., Bankas, E. K. (2020). Some cyber security hygienic protocols for teleworkers in COVID-19 pandemic period and beyond. *International Journal of Scientific & Engineering Research*, 11 (4), 1401–1407.

19. Poremba, S. (2020). Businesses Underestimate COVID-19 Cybersecurity Risks. Available at: <https://security-boulevard.com/2020/05/businesses-underestimate-covid-19-cybersecurity-risks/>

20. Banerjee, D. (2020). How COVID-19 is overwhelming our mental health. *Nature India*. Available at: <https://www.natureasia.com/en/nindia/article/10.1038/nindia.2020.46>

21. Zhang, B. Y., Yan, X. A., Tang, D. Q. (2018). Survey on Malicious Code Intelligent Detection Techniques. *Journal of Physics: Conference Series*, 1087, 062026. doi: <http://doi.org/10.1088/1742-6596/1087/6/062026>

22. Breda, F., Barbosa, H., Morais, T. (2017). Social engineering and cyber security. *Inem Conference: International Technology, Education and Development Conference*. doi: <http://doi.org/10.21125/inted.2017.1008>

23. Pinto, D. (2020). Cyber criminals use coronavirus to loot gullible citizens. Available at: <https://www.newindianexpress.com/cities/hyderabad/2020/mar/30/cybercriminals-use-coronavirus-to-loot-gullible-citizens-2123302.html>

24. Update: Coronavirus-themed domains 50 % more likely to be malicious than other domains (2020). *Check Point's Global Threat Index*. Available at: <https://blog.checkpoint.com/2020/03/05/update-coronavirus-themed-domains-50-more-likely-to-be-malicious-than-other-domains/>

25. Cybercrime and COVID-19: A concern for financial stability during the pandemic (2020). *The South African Institute of International Affairs (SAIIA)*. Available at: <https://saiia.org.za/research/cybercrime-and-covid-19-a-concern-for-financial-stability-during-the-pandemic/>

26. Chigada, J., Madzinga, R. (2021). Cyberattacks and threats during COVID-19: A systematic literature review. *SA Journal of Information Management*, 23 (1). doi: <http://doi.org/10.4102/sajim.v23i1.1277>

27. Khan, N. A., Brohi, S. N., Zaman, N. (2020). Ten deadly cybersecurity threats amid COVID-19 pandemic. *IEEE*. Berlin. doi: <http://doi.org/10.36227/tehrxiv.12278792.v1>

28. Identity theft, viewed (2020). *South African Banks Risk Information Centre*.

29. Impact of COVID-19: The World has changed and so have we (2020). *Price Waterhouse Coopers*. Available at: <https://www.pwc.co.za/en/about-us/integrated-report-2020/impact-of-covid-19.html>

30. Crisanto, J. C., Prenio, J. (2020). Financial crime in times of COVID-19 – AML and cyber resilience measures, bank for international settlements. Available at: <https://www.bis.org/fsi/fsibriefs7.htm>

31. Paek, H.-J., Hove, T. (2021). Information Communication Technologies (ICTs), Crisis Communication Principles and the COVID-19 Response in South Korea. *Journal of Creative Communications*, 16 (2), 213–221. doi: <http://doi.org/10.1177/0973258620981170>

32. Samsad, J., Forkan, A. (2021). Advancing Health Information System with System Thinking: Learning Challenges of E-Health in Bangladesh During COVID-19. *International Conference on Health Information Science*. Cham: Springer, 15–23. doi: https://doi.org/10.1007/978-3-030-90885-0_2

33. Balsom, W., Dixon, D. (2020). ‘How COVID-19 shows the urgent need to address the cyber poverty gap’. *World Economic Forum-Cybersecurity*. Available at: <https://www.weforum.org/agenda/2020/03/covid-19-pandemic-shows-the-urgency-for-addressing-the-cyber-poverty-gap/>

34. Laskar, P., Yallapu, M. M., Chauhan, S. C. (2020). “Tomorrow Never Dies”: Recent Advances in Diagnosis, Treatment, and Prevention Modalities against Coronavirus (COVID-19) amid Controversies. *Diseases*, 8 (3), 30. doi: <http://doi.org/10.3390/diseases8030030>

35. Beware of criminals pretending to be WHO (2020). *World Health Organization*. Available at: <https://www.who.int/about/cyber-security>

36. Chigada, J. M. (2020). A qualitative analysis of the feasibility of deploying biometric authentication systems to augment security protocols of bank card transactions. *SA Journal of Information Management*, 22 (1). doi: <http://doi.org/10.4102/sajim.v22i1.1194>

37. Regional cybersecurity forum for Europe and CIS (2020). *International Telecommunications Union*. Sofia Bulgaria. Available at: <https://www.itu.int/en/ITU-D/Regional-Presence/Europe/Pages/Events/2020/CSF/SofiaBG.aspx>

38. Impact of COVID-19 on Cybersecurity (2020). *Deloitte*. Available at: <https://www2.deloitte.com/ch/en/pages/risk/articles/impact-covid-cybersecurity.html>

39. Nathan, M. (2020). Credential stuffing: new tools and stolen data drive continued attacks. *Computer Fraud & Security*, 2020 (12), 18–19. doi: [http://doi.org/10.1016/s1361-3723\(20\)30130-5](http://doi.org/10.1016/s1361-3723(20)30130-5)

40. Magome, M. (2020). South Africa sees sharp rise in virus, part of African wave. *Associated Press*. Available at: <https://www.usnews.com/news/world/articles/2020-12-10/south-africa-sees-sharp-rise-in-virus-part-of-african-wave>

41. COVID-19 cyberthreats, viewed (2020). *Interpol*. Available at: <https://www.interpol.int/en/Crimes/Cybercrime/COVID-19-cyberthreats>

42. Why We Click: The Psychology Behind Phishing Scams and How to Avoid Being Hacked (2020). *Tessian*. Available at: <https://www.tessian.com/blog/why-we-click-on-phishing-scams/>

43. COVID-19 related scams – news and resources (2020). *Action Fraud*. Available at: <https://www.actionfraud.police.uk/covid19>

44. Cohen, L. E., Felson, M. (1979). Social Change and Crime Rate Trends: A Routine Activity Approach. *American Sociological Review*, 44 (4), 588–608. doi: <http://doi.org/10.2307/2094589>

45. Aldawood, H., Geoff, S. (2020). Contemporary cyber security social engineering solutions, measures, policies, tools and applications: A critical appraisal, 2019-2020. *International Journal of Security*, 10 (1), 1–15.

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254309

REVIEW OF EXPONENTIAL RISE IN DOMESTIC VIOLENCE AMID COVID-19: THEORIES AND PERSPECTIVES

p. 46–56

Kholofelo A. Rakubu, Associate Professor (PhD in Criminology), Department of Safety and Security, Tshwane University of Technology, Staatsartillerie Rd, Pretoria West, Pretoria, South Africa, 0183

E-mail: RakubuKA@tut.ac.za

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3780-3141>

Sogo Angel Olofinbiyi, Senior Lecturer (PhD in Criminology & Forensic Studies), Department of Criminal Justice, School of Law, University of Venda, Private Bag X5050, Thohoyandou, Limpopo, South Africa, 0950

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9636-1059>

The need for continuous research on domestic violence could be more espoused by the exponential increase in domestic violence, such that characterized the global reign of corona virus. Domestic violence cases have been on the rise in South Africa since 1994; and despite the existence of legal protections and statutory instruments that attempt to hinder domestic violence, there continues to be prevalence of violent behaviours across different families. Indisputably, the outbreak of coronavirus has created myriads of consequences for justice system in South Africa and the world at large. Due to the outbreak, the South African government announced a lockdown to mitigate the spread of the virus. Nonetheless, within a span of one week of the lockdown, the South African Police Services (SAPS) reported a shocking rise in the number of gender-based violence cases, which was approximately reported as 89000. The lockdown primarily suggests that victims be locked with the perpetrators for a period until it is deemed safe to end the lockdown. Using a systematic review of the empirical literature, the paper provides a quadripartite criminological perspective (comprising differential association theory, classical theory, frustration-aggression theory and social bond theory) on the rise of domestic violence during the outbreak of the virus. It further explores the aftermaths of COVID-19 on criminal justice system in terms of dealing with diverse cases of domestic violence in the Republic. Factors pertaining to issues of access to justice system during the lockdown, poor police response and victim reporting, sense of helplessness by victims, delayed justice, as well as victim support, system are significantly evaluated

Keywords: COVID-19, domestic violence, South African criminal justice system, victim support

References

1. Altakarli, N. S. (2020). China's Response to the COVID-19 Outbreak: A Model for Epidemic Preparedness and Management. *Dubai Medical Journal*, 3 (2), 44–49. doi: <http://doi.org/10.1159/000508448>
2. Contini, C., Di Nuzzo, M., Barp, N., Bonazza, A., De Giorgio, R., Tognon, M., Rubino, S. (2020). The novel zoonotic COVID-19 pandemic: An expected global health concern. *The Journal of Infection in Developing Countries*, 14 (3), 254–264. doi: <http://doi.org/10.3855/jidc.12671>
3. Wijoyo, H., Akbar, M. F., Safii, A. R., Prasada, D., Yusuf, A., Sudarsono, A., Widiyant, W. (2021). The Effect of Tax Stimulus during the COVID-19 Pandemic in Improving the Performance of Taxpayers. *SSRN Electronic Journal*. doi: <http://doi.org/10.2139/ssrn.3873695>
4. Kunguma, O., Ncube, A., Mokhele, M. O. (2021). COVID-19 disaster response: South African disaster managers' faith in mandating legislation tested? *Jamba – Journal of Disaster Risk Studies*, 13 (1). doi: <http://doi.org/10.4102/jamba.v13i1.1099>
5. Navsaria, P. H., Nicol, A. J., Parry, C. D. H., Matzopoulos, R., Maqungo, S., Gaudin, R. (2020). The effect of lockdown on intentional and nonintentional injury during the COVID-19 pandemic in Cape Town, South Africa: A preliminary report. *South African Medical Journal*, 111 (2), 110–113. doi: <http://doi.org/10.7196/samj.2021v111i2.15318>
6. Dlamini, N. J. (2021). Gender-based violence, twin pandemic to COVID-19. *Critical Sociology*, 47 (4-5), 583–590. doi: <http://doi.org/10.1177/0896920520975465>
7. Anderson, C. A., Bushman, B. J. (2018). Media Violence and the General Aggression Model. *Journal of Social Issues*, 74 (2), 386–413. doi: <http://doi.org/10.1111/josi.12275>
8. Weiss, B. R. (2020). Rhetorical and Organizational Typification of Domestic Violence, Sexual Assault, and Stalking as Discrete Forms of Violence. *Social Problems*, 68 (3), 625–641. doi: <http://doi.org/10.1093/socpro/spaa007>
9. Cavanagh, K., Dobash, E., Dobash, R., Lewis, R. (2001). Remedial Work: Men's strategic response to their violence against intimate female partners. *Sociology*, 35 (3), 695–714. doi: <http://doi.org/10.1017/s0038038501000359>
10. Gulati, G., Kelly, B. D. (2020). Domestic violence against women and the COVID-19 pandemic: What is the role of psychiatry? *International Journal of Law and Psychiatry*, 71, 101594. doi: <http://doi.org/10.1016/j.ijlp.2020.101594>
11. Corcoran, J., Stephenson, M., Perryman, D., Allen, S. (2001). Perceptions and Utilization of a Police–Social Work Crisis Intervention Approach to Domestic Violence. *Families in Society: The Journal of Contemporary Social Services*, 82 (4), 393–398. doi: <http://doi.org/10.1606/1044-3894.181>
12. Ishani, A. (2019). Violence Against Women (Domestic Violence, Rape, Marital Rape, Prostitution). *SSRN Electronic Journal*. doi: <http://doi.org/10.2139/ssrn.3655112>
13. South Africa. Domestic Violence (1998). Act 116 of 1998. Pretoria: Government Printers.
14. Frank, C. (2007). Quality Services Guaranteed? A Review of Victim Policy in South Africa, 137 Iss Monograph Series 1.
15. Glantz, L., Spiegel, A. (1996). Violence and family life in contemporary South Africa: Research and Policy Issues. *Human Science Research Council Issue* 96.
16. Anitha, S. (2019). Understanding Economic Abuse Through an Intersectional Lens: Financial Abuse, Control, and

Exploitation of Women's Productive and Reproductive Labor. Violence Against Women, 25 (15), 1854–1877. doi: <http://doi.org/10.1177/1077801218824050>

17. The National Prosecuting Authority (2004). The Service Charter for Victims of Crime in South Africa, 8.

18. Global and regional estimates of violence against women. Prevalence and health effects of intimate partner violence and non-partner sexual violence (2013). World Health Organisation. Geneva, 51.

19. Tuerkheimer, D. (2004). Recognizing and Remediating the Harm of Battering: A Call to Criminalize Domestic Violence. The Journal of Criminal Law and Criminology, 94 (4), 959–1024. doi: <http://doi.org/10.2307/3491414>

20. COVID-19 lockdown escalated GBV cases (2020). SABC News. Available at: <https://www.sabcnews.com/sabc-news/covid-19-lockdown-escalated-gbv-cases/>

21. Preventing intimate partner violence and sexual violence against women: Taking action and generating evidence (2010). World Health Organisation. Geneva, 102.

22. Vetten, L. (2014). The ghost of families past: Domestic violence legislation and policy in post-apartheid South Africa. Agenda, 28 (2), 48–57. doi: <http://doi.org/10.1080/10130950.2014.927261>

23. Hass, A., Moloney, C., Chambliss, W. (2016). Criminology: Connecting Theory, Research and Practise. Routledge, 728.

24. Burke, R. H. (2018). An introduction to criminological theory. Routledge. doi: <http://doi.org/10.4324/9781315204871>

25. Lilly, R., Cullen, F., Ball, R. (2018). Criminological Theory: Context and Consequences. New Jersey: Sage Publications, 592.

26. Olofinbiyi, S. A. (2021). Exploring Youth Awareness of Cybercrime and Factors Engendering its Proliferation in Nigeria. African Renaissance, 18 (4), 319.

27. Kirchhof, G.; Shohom, S. G., Knepper, P., Kett, M. (Eds.) (2010). History and a theoretical structure of victimology. International handbook of victimology. Boca Raton: Taylor and Francis.

28. Pritchett, S., Moeller, K. (2021). Can social bonds and social learning theories help explain radical violent extremism? Nordic Journal of Criminology, 1–19. doi: <http://doi.org/10.1080/2578983x.2021.1889133>

29. Akers, R. L. (2017). Social learning and social structure: A general theory of crime and deviance. Routledge. doi: <http://doi.org/10.4324/9781315129587>

30. Laub, J. (2004). The life course of criminology in the United States. American society of criminology, 42 (1), 1–26. doi: <http://doi.org/10.1111/j.1745-9125.2004.tb00511.x>

31. Schreck, C. J. (2014). Hirschi, Travis. The Encyclopedia of Theoretical Criminology. John Wiley & Sons, 1–3. doi: <http://doi.org/10.1002/9781118517390.wbetc133>

32. Schmallegger, F. (2013). Criminology Today: An Integrative Introduction. New Jersey: Pearson.

33. Merton, R. K. (1938). Social structure and anomie. American Sociological Review, 3 (5), 672–682.

34. Binmore, K. (2021). Early Utilitarians. Springer Books, 108. doi: <http://doi.org/10.1007/978-3-030-74583-7>

35. Sutherland, E. (1939). Principles of Criminology. New York: Lippincott, 651.

36. Dollard, J., Doob, L., Miller, N. (1939). Frustration and aggression. New Haven: Yale University Press, 190. doi: <http://doi.org/10.1037/10022-000>

37. Warshaw, C., Brashler, P., Gil, J.; Mitchell, C. (Ed.) (2009). Mental health consequences of intimate partner violence. Intimate partner violence: a health-based perspective. London: Oxford University Press, 147–171.

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254297

STATISTICAL CORRELATION BETWEEN ACCOUNTED ROAD ACCIDENTS, ROAD TRAFFIC ADMINISTRATIVE OFFENSES AND CRIMINAL OFFENSES AGAINST TRAFFIC SAFETY AND TRANSPORT IN UKRAINE

p. 57–63

Oleg Novikov, PhD, Department of Criminology and Penitentiary Law, Yaroslav Mudryi National Law University, Pushkinska str., 77, Kharkiv, Ukraine, 61024, Department of Criminological Research, Academician Stashis Scientific Research, Institute for Study of Crime Problems of National Academy of Law Sciences of Ukraine, Pushkinska str., 49, Kharkiv, Ukraine, 61002

E-mail: novikov.kh@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2047-1665>

The article is devoted to the study of the correlation between reported traffic accidents, road traffic administrative offenses and criminal offenses against road safety and transport operation in Ukraine for 2015-2020. The author found that road traffic administrative offenses should include Art. 121, 121-2, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 128-1, 129, 130, 133-1, 139 and 140 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses, and on criminal offenses against road safety and operation of transport - Art. 280, 286, 286-1, 287 and 291 of the Criminal Code of Ukraine. It is proved, that the statistical ratio between road traffic administrative offenses and criminal offenses against road safety and transport operation increased significantly annually from 2015 to 2020 (from 71:1 to 344:1). The average ratio of administrative offenses and criminal offenses in Ukraine for six years (2015–2020) was 209:1, and for four years (2017–2020) – 274:1. The obtained data on Ukraine are interesting from the point of view of their inconsistency with the general tendencies of the ratio of administrative offenses and criminal offenses. After all, the increase in the number of detected administrative offenses should indicate an improvement in the work of the patrol police in the field of road safety and, in turn, lead to a corresponding reduction in the level of criminal offenses in this area. On the other hand, there was no statistically significant decrease in the number of criminal offenses in Ukraine. In addition, only in 2019 Ukraine reached the optimal scientifically proven average of 300: 1. The average

ratio between the number of administrative offenses in the field of traffic and the number of accidents on average over four years (2017–2020) was 1540:100. Statistics show that despite the increase in the ratio of administrative offenses and road accidents with each passing year, there has been no decrease in the number of road accidents. In addition, on average over four years (2017–2020) there were 95 administrative offenses per one accident with victims, 716 administrative offenses per one person killed in such accidents, and 76 administrative offenses per one injured person. The average ratio for four years (2017–2020) between road accidents and road accidents with victims is 6.19: 1. In other words, every 6–7 accidents were with victims. A positive trend is the increase in this ratio in recent years

Keywords criminal offenses against traffic safety and transport operation; statistical ratio

References

1. Kolb, O. G., Novosad, Iu. O. (2017). Concerning the content of some determinants which encounter and promote the crimes. *Kelm: Knowledge, Education, Law, Management*, 4 (20), 169–178. Available at: <http://kelmczasopisma.com/viewpdf/3347>
2. Holovkin, B. (2020). About the Determination of Crime. *Law Review of Kyiv University of Law*, 1, 274–280. doi: <http://doi.org/10.36695/2219-5521.1.2020.55>
3. Kvasha, O. O. (2017). Value philosophical category of causality in criminal law research: tradition and modernity. *Pravova derzhava*, 28, 333–340. Available at: http://pravova-derzhava.org.ua/files/pravova-derjava.-vipusk-28-_2017_.pdf
4. Golovkin, B. M. (2020). Current and future criminology. *Problems of Legality*, 149, 168–184. doi: <http://doi.org/10.21564/2414-990x.149.200724>
5. Antonian, Iu. M. (2004). *Kriminologiya*. Moscow: Logos, 448.
6. Holovkin, B. M., Holina, V. V., Lysodied, O. V. et. al.; Holovkin, B. M. (Ed.) (2020). *Kryminolohiia*. Kharkiv: Pravo, 384.
7. Luneev, V. V. (2005). *Prestupnost XX veka: mirovye, regionalnye i rossiiskie tendencii*. Moscow: Volters Kluver, 912.
8. Poltava, K. O. (2013). *Kryminolohichna kharakterystyka ta zapobihannia avtotransportnym zlochynam, shcho pov'iazani iz zahybelliu liudei abo iz tiazhkym tilesnym ushkozheniam, v Ukraini*. Kharkiv, 243.
9. Kravtcov, A. Iu., Sirokhin, A. I., Skomorokhov, R. V., Shikhanov, V. N.; Luneev, V. V. (Ed.) (2011). *Dorozhno-transportnaia prestupnost: zakonmernosti, prichiny, sotcialnyi kontrol*. Saint Petersburg: Izd-vo «Iurid. tcentr Press», 474.
10. Lawpoolsri, S., Li, J., Braver, E. R. (2007). Do Speeding Tickets Reduce the Likelihood of Receiving Subsequent Speeding Tickets? A Longitudinal Study of Speeding Violators in Maryland. *Traffic Injury Prevention*, 8 (1), 26–34. doi: <http://doi.org/10.1080/15389580601009764>
11. Failde-Garrido, J. M., Rodríguez-Castro, Y., González-Fernández, A., García-Rodríguez, M. A. (2021). Traffic Crimes and risky driving: The role of personality and driving anger. *Current Psychology*. doi: <http://doi.org/10.1007/s12144-021-02634-2>
12. Jiang, Z.-H., Yang, X.-G., Sun, T., Wang, T., Yang, Z. (2021). Investigating the Relationship between Traffic Violations and Crashes at Signalized Intersections: An Empirical Study in China. *Journal of Advanced Transportation*, 2021, 1–8. doi: <http://doi.org/10.1155/2021/4317214>
13. Novikov, O. (2019). Crimes against intellectual property: concept, types, current situation and development trends. *Law Review of Kyiv University of Law*, 3, 234–239. doi: <http://doi.org/10.36695/2219-5521.3.2019.40>
14. Holovkin, B. M. (2021). Shchodo ob'iektyvnosti danykh pro stan bezpeky dorozhnoho rukhu v Ukraini. *Protydiia zlochynnosti i koruptsii: mizhnarodni standarty ta dosvid Ukrainy*. Kharkiv: Yurait, 12–19.

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.253666

CRIMINOLOGICAL AND CRIMINAL LAW
ASPECTS OF THE DEFINITION OF SUICIDE

p. 64–69

Nazar Zadorozhnyi, Postgraduate Student, Institute of Law, Psychology and Innovative Education, Lviv Polytechnic National University, S. Bandery str., 12, Lviv, Ukraine, 79013

E-mail: toftain@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2524-6395>

The article analyses the basic approaches to the definition of suicide, used in Ukraine and throughout the world. The importance of modelling the definition of suicide in the context of scientific analysis of this phenomenon is emphasized. The linguistic nature of the terms “self-killing” and “suicide” is studied. Suicide definitions, used by international and reputable health organizations and institutions, are collected. The available scientific definitions of Ukrainian researchers, which were formulated in the past, are presented and analysed. The inexpediency of considering all suicides violent is justified. Arguments in favour of conciseness and clarity of the recommended definition of suicide are presented and attention is focused on the negative impact of overloaded definitions. A claim that self-killing as a result of mental disorders cannot be considered suicide is criticised. As a result, a distinctive vision of the problem of suicide has been formulated and substantiated, recommendations, considering its definition, have been provided.

In addition, an analysis of the essence of the definition of suicide with the use of corpus delicti modelling is performed. The controversial position that suicide can be committed by inaction is discussed. Emphasis is placed on intent as an integral part of the definition of suicide. The so-called “demonstrative” suicides are analysed and the criminal law concepts of direct, indirect intent and negligence are designed in the context. It is stated, that committing suicide by negligence is impossible. The position that intentional self-killing of minors cannot be considered suicide and such actions should be qualified as an “accident” has been analysed. This position is criticized

Keywords criminology, self-killing, suicide, definition of suicide, analysis of suicide

References

1. Suicide mortality rate (per 100,000 population) – Ukraine (2022). The World Bank. Available at: <https://data.worldbank.org/indicator/SH.STA.SUIC.P5?end=2019&locations=UA&start=2000&view=chart> Last accessed: 21.02.2022
2. Suicide rate estimates, age-standardized. Estimates by country (2022). World Health Organization. Available at: <https://apps.who.int/gho/data/node.main.MHSUICIDEASDR?lang=en> Last accessed: 21.02.2022
3. Nikitin, Yu., Denysov, S., Streltsov, Ye. (2018). Kryminolohiia. Kharkiv: Pravo, 416.
4. Zhabokrytskyi, S. (1996). Vyznachennia poniattia «samohubstvo» ta yoho dyferentsiatsiia z inshymy vypadkamy smerti. Kyiv: MOZ Ukrainy, Ukr. tsentr nauk. med. informatsii ta patentno-litsenz. roboty, Ukr. NDI sots. ta sud. psykhatrii, 18.
5. Shestopalova, L. M. (2001). Samohubstvo ta dovedennia do samohubstva: zakhody protydyi. Kyiv.
6. Shkuro, V. V. (2017). Suitsydamnist v Ukraini: kryminolohichna kharakterystyka ta protydyia. Kharkiv: Panov, 262.
7. Ivanov, Yu., Dzhuzha, O. (2006). Kryminolohiia. Kyiv: PALYVODA AV, 264.
8. Ternavska, A. A. (2019). Zapobihannia suitsydu sered zasudzhenykh u vypravnykh koloniiakh Ukrainy. Kyiv.
9. Melnyk, M. I., Khavroniuk, M. I. (2019). Nauko-vo-praktychnyi komentar kryminalnogo kodeksu Ukrainy. Kyiv: VD “Dakor”, 1384.
10. Vodnik, V. (2013). Samohubstvo: prychny ta shliakhy profilaktyky. Visnyk Natsionalnogo universytetu Yurydychna akademiia Ukrainy imeni Yaroslava Mudroho. Serii: Filosofii, filosofii prava, politolohiia, sotsiolohiia, 3, 140–160.
11. Diurkgeim, E. (1994). Samoubiistvo: Sotsiologicheskii etiud. Moscow: Mysl, 399.
12. Douglas, J. D. (1970). The Social Meanings of Suicide. Princeton: Princeton University Press, 398.
13. Bahr, A. (2013). Between “Self-Murder” and “Suicide”: The Modern Etymology of Self-Killing. Journal of Social History, 46 (3), 620–632. doi: <http://doi.org/10.1093/jsh/shs119>
14. Ternavskaia, A. A. (2017). Poniatie suitcida sredi osuzhdennykh v ispravitelnykh koloniiakh Ukrainy, ego vidy. Vestnik Akademii MVD Respubliki Belarus, 2 (34), 257–261.
15. Suicide (2021). World Health Organization. Available at: <http://www.emro.who.int/health-topics/suicide/feed/atom.html> Last accessed: 21.02.2022
16. Facts About Suicide (2021). Centers for Disease Control and Prevention. Available at: <https://www.cdc.gov/suicide/facts/index.html> Last accessed: 21.02.2022
17. Evans, G., Farberow, N. L. (2003). The Encyclopedia of Suicide. New York: Facts on File, Inc., 329.
18. Suicide (2021). APA Dictionary of Psychology. Available at: <https://dictionary.apa.org/suicide> Last accessed: 21.02.2022
19. Polotovskaia, I. L. (2010). Smert i samoubiistvo: Rossiia i mir. Saint Petersburg: Dmitrii Bulanin, 327.
20. Zhuravel, A. A., Belyakova, S. M. (2017). Social and psychological characteristics of students with suicidal intent. Young Scientist, 5, 207–210.
21. Pro zatverdzhennia Poriadku vzaiemodii mizh orhanamy ta pidrozdilamy Natsionalnoi politsii, zakladamy okhorony zdorov'ia ta orhanamy prokuratury Ukrainy pry vstanovlenni faktu smerti liudyny (2017). Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy, Ministerstvo okhorony zdorov'ia Ukrainy, Heneralna prokuratura Ukrainy nakaz No. 807/1193/279. 29.09.2017. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1299-17#Text> Last accessed: 21.02.2022
22. Busol, O., Vasylevych, V., Vozniuk, A., Horbenko, D., Dzhuzha, O., Dzhuzha, A. ta in.; Cherniei, V. (Ed.) (2020). Kryminolohiia. Kyiv: Osvita Ukrainy, 612.
23. Freeling, B. S., Doubleday, Z. A., Dry, M. J., Semmler, C., Connell, S. D. (2021). Better Writing in Scientific Publications Builds Reader Confidence and Understanding. Frontiers in Psychology, 12. doi: <http://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.714321>
24. Plavén-Sigray, P., Matheson, G. J., Schiffler, B. C., Thompson, W. H. (2017). The readability of scientific texts is decreasing over time. eLife, 6. doi: <http://doi.org/10.7554/elife.27725>
25. Hawton, K., Saunders, K. E., O'Connor, R. C. (2012). Self-harm and suicide in adolescents. The Lancet, 379 (9834), 2373–2382. doi: [http://doi.org/10.1016/s0140-6736\(12\)60322-5](http://doi.org/10.1016/s0140-6736(12)60322-5)
26. Brådvik, L. (2018). Suicide Risk and Mental Disorders. International Journal of Environmental Research and Public Health, 15 (9), 2028. doi: <http://doi.org/10.3390/ijerph15092028>
27. Petrosky, E., Ertl, A., Sheats, K. J., Wilson, R., Betz, C. J., Blair, J. M. (2020). Surveillance for Violent Deaths – National Violent Death Reporting System, 34 States, Four California Counties, the District of Columbia, and Puerto Rico, 2017. MMWR. Surveillance Summaries, 69 (8), 1–37. doi: <http://doi.org/10.15585/mmwr.ss6908a1>
28. Kleespies, P. M. (2000). Emergencies in mental health practice: Evaluation and management. Guilford Press, 450.
29. Kolesnichenko, O. S., Matsehora, Ya. V., Prykhodko, I. I. et. al. (2016). Profilaktyka samohubstv sered viiskovosluzhbovtstv Natsionalnoi hvardii Ukrainy. Kharkiv: NA NHU, 117.
30. Turecki, G., Brent, D. A. (2016). Suicide and suicidal behaviour. The Lancet, 387 (10024), 1227–1239. doi: [http://doi.org/10.1016/s0140-6736\(15\)00234-2](http://doi.org/10.1016/s0140-6736(15)00234-2)
31. Neoberezhnist ta yii vydy (2022). Kryminalnyi kodeks Ukrainy, st. 25. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14/conv#n110> Last accessed: 21.02.2022
32. Venediktova, I. (2021). Tsohorich zrosla kilkost dytiachykh suitsydiv. Ukrinform. Available at: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3256960-cogoric-zrosla-kilkist-ditacih-sucidiv-venediktova.html> Last accessed: 21.02.2022

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254248

TRENDS IN INTERNATIONAL RELATIONS IN THE INDO-PACIFIC REGION

p. 70–76

Sergey Asaturov, PhD, Associate Professor, Department of International Relations and Social Sciences, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Heroiv Obrony str., 15, Kyiv, Ukraine, 03041

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3177-0510>

Andrei Martynov, Doctor of Historical Sciences, Professor, Leading Researcher, Department of History of International Relations and Foreign Policy of Ukraine, Institute of History of Ukraine of the National Academy of Sciences of Ukraine, Hrushevskoho str., 4, Kyiv, Ukraine, 01001
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9802-5980>

The global Indian and Pacific region is playing an increasing role in modern international relations. At the beginning of the XXI century, this region is a crossroads of different interests of great powers. The United States continues to play a leading role. The Pentagon introduced the concept of the Indo-Pacific region. From a military-strategic point of view, this concept is a symbol of American-Chinese competition. This process intensified under the Trump administration in 2017–2020. The Biden administration is consolidating regional democracies. Australia, India and Japan play a key role in this process. The European Union promotes the values and ideas of democracy in the Indo-Pacific region. China is an important trading partner of the EU. The intensification of the Sino-US confrontation in early 2022 has blocked the entry into force of the China-EU Free Trade and Investment Agreement. In early 2022, the United States, Great Britain and Australia announced the creation of a military alliance. India and Japan are concerned about China's growing military power. The Republic of Korea has a similar position. Hotspots of confrontation in the region are Taiwan, the Korean Peninsula, the disputed Spratly Islands. The Indo-Pakistani conflict around Kashmir destabilizes regional security. The Indo-Pacific region is an example of a complex multi-polar system of international relations. This system is more risky in terms of security. The functioning of internal regional and interregional communication networks is complicated by military-technical, environmental, demographic, socio-cultural, interstate contradictions. The formation of a regional security system is limited by political problems. Post-modern democracies, such as Australia, India, Japan and the modernized Chinese autocracy and the North Korean Stalinist dictatorship, coexist in the Indo-Pacific region. The balance of interests is maintained by the United States and the European Union. This balance is volatile and unpredictable

Keywords: Australia, globalization, Indo-Pacific region, India, China, international relations, regional security, USA, Japan

References

1. Horodnia, N. D. (2014). *Skhidna Azia u zovnishnii politytsi SShA (1989–2013)*. Kyiv, 528.
2. Brendon, P. (2010). *Upadok i razrushenie Britanskoi imperii. 1781–1997*. Moscow, 983.
3. Baranovskii, V. G. (1986). *Evropeiskoe soobshchestvo v sisteme mezhdunarodnykh otnoshenii*. Moscow.
4. Gyngell, A. (2005). *Australien's Emerging Global Role*. Available at: <https://www.jstor.org/stable/45318022>
5. *Relations with the EU*. Available at: <https://belgium.embassy.gov.au/bsls/relations.html>

6. *Foreign Policy White Paper 2017*. Available at: <https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/2017-foreign-policy-white-paper.pdf>

7. Holtz, A. (2006). *Unruhe in Australiens «Hinterhof»*. *Internationale Politik*. Available at: <https://internationalepolitik.de/de/unruhe-australiens-hinterhof>

8. *The U.S. Vision of the Indo-Pacific Region* // <https://www.state.gov/the-us-vision-for-the-indo-pacific-region-2/>

9. *Mizhnarodni vidnosyny ta zovnishnia polityka (1980–2000 roky)* (2001). Kyiv, 624.

10. Sampson, T. (2017). *Brexit: The Economics of International Disintegration*. *Journal of Economic Perspectives*, 31 (4), 163–184. doi: <http://doi.org/10.1257/jep.31.4.163>

11. Mirakian, E. G. (2007). *ASEAN – EES: nachalo dialoga (1971–1984)*. *Vostok (Oriens)*, 6, 134–139.

12. *Joint Statement of the 8th India – EU Summit on Delhi (2007)*. Available at: <https://mea.gov.in/in-focus-article.htm?3385/Joint+Statement+issued+after+the+8th+IndiaE-U+Annual+Summit>

13. Dussel, P. (2006). *China und Lateinamerika. Hat die „Exportorientierte Entwicklung“ angesichts der Exportoffensive Chinas noch eine Chance?* *PROKLA. Zeitschrift für kritische Sozialwissenschaft*, 1.

14. Khanna, P. (2008). *The Second World: Empires and Influence in the New Global Order*. London, 496.

15. Shutcin, G. (2005). *Vneshniaia politika KNR v usloviakh globalizatsii. Azia i Afrika segodnia*, 3, 25–29.

16. Noskov, M. G. (2008). *ES i Iaponia: otnosheniia bez kompromissov*. *Sovremennaia Evropa*, 2, 8–24.

17. Achkasov, V. A., Lantcov, S. A. (Eds.) (2007). *Mirovaia politika i mezhdunarodnye otnosheniia*. Saint Petersburg, 448.

18. *EU-China. Close Partner, growing responsibilities. A policy paper on EU-China trade and investment (2006)*. European Commission. Brussels, COM 631. Available at: http://www.trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/october/tradoc_130791.pdf

19. *Australien, Commonwealth of Australia (1998)*. *Der Fischer Weltalmanach. Zahlen. Daten. Fakten*. Frankfurt am Mein.

20. Gehler, M. (2002). *Europa. Von der Utopie zum Euro*. Frankfurt-am-Mein, 400.

21. Usov, V. (1998). *Indiiskii okean. Integratsionnye protsessy nabiraiut oboroty. Azia i Afrika segodnia*, 7.

22. *Global Europe competing in the world. A contribution to the EU's growth and jobs strategy*. Directorate General for Trade (2006). Brussels.

23. Friedrich S. *2000China und die Europäische Union. Europas Weltpolitische Rolle aus chinesischer Sicht*. Hamburg,.

24. Zhukov, S. V. (2007). *Energeticheskie interesy Kitaia v Tsentralnoi Azii*. *Vostok (Oriens)*, 6.

25. Skrobek, T. (2006). *Implosion eines Traumes*. *Internationale Politik* Available at: <https://www.internationalepolitik.de/de/implosion-eines-traumes>

26. Katzenstein, P. (2005). *A World of Regions. Asia and Europe in the American imperial*. New York.

27. *Nürnberg Erklärung zur Vertieften Partnerschaft zwischen EU und ASEAN verabschiedet auf der 16.EU-ASE-*

AN Außenministerkonferenz am 15.März 2007 (2007). Internationale Politik, 3.

28. Europa. Ereignisse und Entwicklungen seit 1945. Neuausgabe das ganze Europa (1999). Zeitgeschichte, Staaten, Perspektiven. Freiburg im Breisgau. 1999.

29. Messner, D. (2007). The European Union: Protagonist in a Multilateral World order or Peripheral Power in the «Asia-Pacific» century? Internationale Politik, 1.

30. Nethery, A. (2019). Australian's Refugee Detention Regime: Offshore and Unaccountable. Current History, 118 (809), 222–228. doi: <http://doi.org/10.1525/curh.2019.118.809.222>

31. Chang, L. (2020). Hopes and Doubts in Beijing. Available at: <https://www.foreignaffairs.com/articles/united-states/2020-11-13/hopes-and-doubts-beijing>

32. Schmilewski, J. (2018). Bauboom in Melbourne. Internationale Politik. Available at: <https://www.internationale-politik.de/de/bauboom-melbourne>

33. Susbielle, J. (2007). China-USA. Der Programmierte Krieg. Aus dem Französischen. Berlin, 272.

34. The meanity of RCEP the word's biggest trade agreement (2020). Available at: [https://www.economist.com/](https://www.economist.com/finance-and-economics/2020/11/15/the-meaning-of-rcep-the-worlds-biggest-trade-agreement)

[finance-and-economics/2020/11/15/the-meaning-of-rcep-the-worlds-biggest-trade-agreement](https://www.economist.com/finance-and-economics/2020/11/15/the-meaning-of-rcep-the-worlds-biggest-trade-agreement)

35. Wainwright, E., Harris, M. (2005). Lektionen aus dem Südpazifik. Available at: <https://internationalepolitik.de/de/lektionen-aus-dem-suedpazifik>

36. Westley, M. (2010). Australia Faces a Changing Asia. Current History, 109 (728), 227–231. doi: <https://doi.org/10.1525/curh.2010.109.728.227>

37. Kalkhof M. Chinas Sieg, Europas Problem.

38. U.S. Relations with Australia. Available at: <https://www.state.gov/u-s-relations-with-australia/>

39. Bzhezinskii, Z. (2007). Eshche odin shans. Tri prezidenta i krizis amerikanskoi sverkhderzhavy. Moscow.

40. Australische Elite Soldaten begingen Kriegsverbrechen in Afghanistan (2020). Available at: <https://www.welt.de/politik/ausland/article220484344/australische-elite-soldaten-begingen-kriegsverbrechen-in-afghanistan.html>

41. Mann, M. (2005). Geschichte Indiens. Vom 18. bis zum 21. Jahrhundert. Paderborn, 431.

42. Hantinton, S. (2006). Protystoiannia tsyvilizatsii ta zmina svitovoho poriadku. Lviv, 474.

АНОТАЦІЇ

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254284

ПРАВО НА СВОБОДУ МИРНИХ ЗІБРАНЬ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ СОЦІУМУ (с. 4–12)

М. А. Самбор

Досліджено особливості використання людиною права на свободу мирних зібрань в Україні та втілення його в цифровому середовищі. Проаналізовано питання форм здійснення права на свободу мирних зібрань, особливостей їх визначення в цифровому середовищі (у соціальних мережах та месенджерах), змістовного наповнення вказаного права на етапі розвитку громадянського суспільства в Україні. Обґрунтовано думку про свободу реалізації цього права в цифровому середовищі демократичними засадами суспільства та сфер його буття, зокрема цифрового буття, із використанням доступних членам українського суспільства телекомунікаційних засобів. Зазначено, що право на свободу мирних зібрань у цифровому середовищі має декілька основних форм: 1) суб'єктивна форма поширення інформації, серед суб'єктів, які можуть бачити зміст сторінки особи, що не передбачає спеціальної мети формування односторонніх та єднання їхніх інтересів; 2) створення спеціальних груп, мереж, котрі мають на залучити та об'єднати навколо спільної ідеї певне коло осіб. Цифрове середовище, яке в житті все більше поглинає людину, потребує детального дослідження з боку представників юридичної науки, оскільки вказана сфера потребує якісного регулювання за допомогою універсального регулятора – права, відносин у середині нього, перш за все шляхом обмеження впливу держави на свободу буття й розвитку особистості та прав, пов'язаних із цим, а також створення гідних умов для цифрового розвитку особистості, її свободи та гідності

Ключові слова: право на свободу мирних зібрань, цифрове середовище, здійснення права, буття

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.253823

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ (с. 13–18)

Afaf Elkhan Farzullaeva

Однією з головних проблем світової політики з XXI століття є науково-технічний прорив, який може мати далекосяжні наслідки у всіх сферах людської діяльності. Комп'ютеризація та інформаційна революція призвели до науково-технічного прогресу у військовій сфері. Застосування високих технологій докорінно змінило характер і можливості збройних озброєнь, систем розвідки та військового управління, розширило можливості ведення війни на великій відстані. Сьогодні у світі змінюється тактика створення конфліктів у багатьох військових та інших сферах за допомогою інформаційних технологій. Важливу роль відіграє той, хто контролює інформацію та дезінформацію. Іноді дезінформація стає небезпечною зброєю. Хоча існуючі терміни «інформаційна безпека» та «інформаційна війна» частіше вживаються у військовій сфері, з розвитком засобів масової інформації та комунікаційних технологій вони починають набувати децю іншого значення. У цій статті визначено правову характеристику та правову специфіку інформаційних прав громадян, проголошених Конституцією Азербайджану. У статті обґрунтовано необхідність розгляду конституційно-правових засад інформаційної безпеки як складного політико-правового явища. Запропоновано проаналізувати конституційно-правові аспекти інформаційної безпеки в синтезі конституційної ідеології, конституційної теорії та конституційної практики розвитку азербайджанської державності. Автором доведено, що конституційно-правове забезпечення інформаційної безпеки Азербайджану враховує позитивний міжнародний досвід у цій сфері

Ключові слова: глобалізація, виклики, загрози, інформаційно-комунікаційні технології, аналіз, інформація, безпека

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254308

ЗАХИСТ ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ ЛЮДИНИ, ЩО ОПИНИЛИСЯ НА ТЕРИТОРІЇ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ Й МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД (с. 19–23)

А. Ю. Ковальчук

Підіймається проблема захисту особистих прав і свобод людини під час збройних конфліктів. Особлива увага приділяється забезпеченню Протоколу I Женевської Конвенції, у якому йдеться мова про те, що сторони будь-якого збройного конфлікту повинні розрізняти цивільних осіб та військових і направляти свої дії лише проти військових цілей. Цивільним особам повинні бути створені прийнятні для життя умови, наскільки це можливо, вони мають бути захищені від убивств, будь-яких насильницьких дій, напруги, репресій, знищення їх власності та утримування в ролі заручників. Їх особисті права, честь, гідність й особиста недоторканість повинні поважатися й дотримуватися. Держава-агре-

сор не дотримується норми міжнародного права, а українська система захисту безпеки, у свою чергу теж виявила прогалини у організації швидкої евакуації мирного населення. У наслідок чого значна кількість громадян залишилися на території ведення бойових дій і були вимушені власними силами забезпечити собі хоча б мінімальну особисту безпеку. Відповідно, необхідним вбачається вивчення досвіду інших держав світу, що зазнали на своїх територіях збройної агресії у контексті позитивних практик захисту населення, що вимушено опинилися на території ведення бойових дій. У статті робляться висновки про формування нової безпекової політики й розробки превентивних заходів захисту особистих прав і свобод громадян під час збройних конфліктів

Ключові слова: безпека, національна безпека, права і свободи людини, особисті немайнові права, правоохоронні органи

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254212

ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИМУСОВОГО ПРИПИНЕННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ (с. 24–29)

О. І. Настіна

Метою дослідження є аналіз засад земельно-правового регулювання та законодавчої бази щодо примусового припинення права приватної власності на землю, набуття державної власності на землю в умовах правового режиму воєнного стану. У статті вирішені наукові завдання та досліджено зміст окремих підстав припинення права приватної власності на земельні ділянки, які є підставами набуття державною власності на землю в умовах правового режиму воєнного стану; проаналізовано процедуру примусового відчуження та вилучення земельних ділянок в умовах воєнного стану, виявлені прогалини чинного законодавства та запропоновані способи врегулювання правових колізій.

Опрацювання теми ґрунтується на положеннях загальної теорії земельного та цивільного права, де з урахуванням новітніх досягнень науки надаються концептуальні рекомендації щодо побудови правової конструкції примусового припинення права власності на землю.

Наукове дослідження проведене на основі аналізу положень українського цивільного та земельного законодавства, заходів примусового відчуження та вилучення земельних ділянок. Стаття передбачає висвітлення актуальних проблем та законодавчих особливостей припинення права приватної власності на землю та набуття державною прав власника земель в умовах правового режиму воєнного стану.

З'ясовано наявність у правовому регулюванні різних по формі, змісту та застосованим порядком процедури примусового відчуження майна, процедури примусового вилучення майна на користь держави. Примусове припинення права приватної власності на землю в умовах воєнного стану наслідуює за собою набуття державною прав власника. Примусове відчуження земельної ділянки має наслідувати попередню оплатність відчуження; процедура вилучення земельної ділянки для потреб держави може передбачати наступне відшкодування вартості.

Запропоновані способи врегулювання правових колізій шляхом систематизації підстав набуття державною права власності в умовах воєнного стану та заповнення прогалин законодавства, шляхом розроблення окремого нормативного акту, який врегулює процедуру примусового відчуження земельних ділянок в умовах воєнного стану, прийняття рішень про визначення переліку земельних об'єктів щодо яких може бути застосоване примусове відчуження чи вилучення земельної ділянки

Ключові слова: право державної власності на землю, вилучення земель, примусове відчуження земельних ділянок, воєнний стан

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254036

ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ЛЮДЯНОСТІ В 21 СТОРІЧЧІ (с. 30–36)

Л. Ю. Тимофєєва

У XXI столітті Україна зіткнулася з жахливими злочинами проти людяності, які були відомі за часів Другої світової війни. Незважаючи на Мінські домовленості, 24 лютого 2022 року Російська Федерація розпочала повномасштабне вторгнення в Україну.

Розглянуто питання протидії злочинам проти людяності в 21 сторіччі. Вчинення таких злочинів порушує низку міжнародних конвенцій та договорів, зокрема Римський статут міжнародного кримінального суду від 17.07.1998 р., Статут Організації Об'єднаних Націй від 26.06.1945 р., Загальну декларацію прав людини від 10.12.1948 р., Конвенцію захисту прав людини та основоположних свобод від 04.11.1950 р. та ін.

Встановлено неприпустимість порушення фундаментальних прав і свобод людини, які передбачені у міжнародних документах. З'ясовано, що ратифікація міжнародних документів та існування інституцій, які спрямовані на забезпе-

чення миру, в сучасному цивілізованому світі мають унеможливити зазіхання на території інших держав, масові знищення людей та цивільних будівель.

Встановлено, що вторгнення Російської Федерації на територію України, застосування зброї масового знищення, ракет та кулеметів щодо цивільного населення є посяганням не тільки на територіальну цілісність України. Це посягання на європейські цінності, які вибудовувались сторіччями як відповідь на досвід війни.

Зроблено висновок про необхідність інтеграції та єдності у протидії злочинам проти людяності, воєнним злочинам. Інтеграція міжнародного співтовариства для забезпечення миру особливо обумовлюється існуванням глобальних світових проблем, екологічної та економічної кризи, епідемії, епізоотії, бідності та інших проблеми, як ніколи має інтегруватись.

Встановлено необхідність додержання стандартів прав людини при притягненні до кримінальної відповідальності осіб, які вчинили злочини проти людства та були до цього причетні

Ключові слова: злочини проти людяності, воєнні злочини, протидія злочинності, міжнародний кримінальний суд, ізоляція, фінансові санкції

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.253820

КІБЕРНЕБЕЗПЕЧНІСТЬ НА ТЛІ COVID-19: ПЕРЕОЦІНКА ВЛИВІВ ТА ГЛОБАЛЬНОГО ДОСВІДУ В КОНТЕКСТІ ТЕОРІЇ РУТИННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (с. 37–45)

Sogo Angel Olofinbiyi

Невдовзі після інтронізації COVID-19 в масштабах всього світу кіберпростір став домінуючою ареною для соціальної, економічної, релігійної, освітньої, рекреаційної та політичної діяльності в усьому світі. У цій статті використовуються ідеї наявної літератури, щоб проілюструвати, як COVID-19 надав ситуаційні можливості для кіберзлочинців, щоб завдавати ударів і експлуатувати цінні ресурси людей шляхом створення шахрайських веб-сайтів, а також поширення шкідливих програм і програм-вимагачів серед вразливих користувачів. Таким чином теорія рутинної діяльності стає домінуючою та вирішальною в розумінні основної бази для збільшення кількості кіберзлочинів, які в даний час характеризують кіберпростір. Дослідження демонструє, що подвійне явище коронавірусу та кібернебезпечності не тільки вселило страх у серця користувачів кібернетики, але й негативно вплинуло на світову економіку різними способами, які неможливо визначити кількісно за допомогою жодного дослідження. Оскільки всі заходи, вжиті для стримування загроз жахливого вірусу, досі залишалися контрпродуктивними, стаття рекомендує основні методи кібергігієни (наприклад, антивірусний захист, поінформованість про шкідливі програмне забезпечення та фішинг, виявлення слабких місць, інтелектуальні методи, управління ризиками, модель нульової довіри, безпека домашньої мережі та загальна поінформованість про кібербезпеку) як стратегію подолання для порятунку як сектору охорони здоров'я, так і сектору безпеки від одночасного виникнення пандемії Covid-19 та кібернебезпечності, що вразила та забрала мільйони життів, і поставила під загрозу значну частину світової економіки відповідно. Забезпечення постійного кібербезпечного середовища віддаленої роботи для співробітників буде надзвичайно важливим

Ключові слова: COVID-19, кіберзлочинець, кібернебезпечність, кіберпростір, впливи та глобальний досвід, теорія рутинної діяльності (ТРД)

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254309

ОГЛЯД ЕКСПОНЕНЦІАЛЬНОГО ЗРОСТАННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА НА ТЛІ COVID-19: ТЕОРІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ (с. 46–56)

Kholofelo A Rakubu, Sogo Angel Olofinbiyi

Потреба в безперервних дослідженнях домашнього насильства може бути більш підтверджена експоненційним зростанням домашнього насильства, яке характеризувало глобальне панування коронавірусу. З 1994 року в Південній Африці зростає кількість випадків домашнього насильства; і незважаючи на існування правового захисту та законодавчих документів, які намагаються перешикувати домашньому насильству, насильницька поведінка продовжує поширюватися в різних сім'ях. Безперечно, спалах коронавірусу створив безліч наслідків для системи правосуддя Південної Африки та світу в цілому. Через спалах південноафриканський уряд оголосив про карантин, щоб пом'якшити поширення вірусу. Тим не менш, протягом тижня після карантину, Південноафриканські поліцейські служби (ПАПС) повідомили про шокуюче зростання кількості випадків гендерного насильства, про які повідомлялося, це склало приблизно 89 000. Локдаун в першу чергу передбачає, що жертви повинні бути замкнені зі зловмисниками на період, доки не буде визнано безпечним припинення карантину. Використовуючи систематичний огляд емпіричної літератури, стаття надає чо-

тиристоронню кримінологічну перспективу (що включає теорію диференціальних асоціацій, класичну теорію, теорію фрустрації-агресії та теорію соціальних зв'язків) щодо зростання випадків домашнього насильства під час спалаху вірусу. Далі досліджуються наслідки COVID-19 у системі кримінального правосуддя з точки зору розгляду різноманітних випадків домашнього насильства в Республіці. Значно оцінюються фактори, що стосуються питань доступу до системи правосуддя під час карантину, поганого реагування поліції та повідомлення жертв, відчуття безпорадності з боку жертв, затримки правосуддя, а також системи підтримки жертв

Ключові слова: COVID-19, домашнє насильство, південноафриканська система кримінального правосуддя, підтримка жертв

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254297

СТАТИСТИЧНЕ СПІВВІДНОШЕННЯ МІЖ ОБЛІКОВАНИМИ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИМИ ПРИГОДАМИ, АДМІНІСТРАТИВНИМИ ПРАВОПОРУШЕННЯМИ У СФЕРІ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТА КРИМІНАЛЬНИМИ ПРАВОПОРУШЕННЯМИ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ (с. 57–63)

О. В. Новіков

Досліджено статистичне співвідношення між облікованими дорожньо-транспортними пригодами, адміністративними правопорушеннями у сфері дорожнього руху та кримінальними правопорушеннями проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту в Україні за 2015–2020 рр. Автор встановив, що до адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху слід відносити передбачені ст. ст. 121, 121-2, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 128-1, 129, 130, 133-1, 139 та 140 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а до кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту – ст. ст. 280, 286, 286-1, 287 та 291 Кримінального кодексу України.

Доведено, що статистичне співвідношення між адміністративними правопорушеннями у сфері безпеки дорожнього руху та кримінальними правопорушеннями проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту суттєво щорічно зросло з 2015 р. по 2020 р. (від 71:1 до 344:1). Середнє співвідношення адміністративних правопорушень та кримінальних правопорушень в Україні за шість років (2015–2020 рр.) становило – 209:1, а за чотири роки (2017–2020 рр.) – 274:1. Отримані дані по Україні є цікавими з точки зору їх невідповідності загальним тенденціям співвідношення адміністративних правопорушень та кримінальних правопорушень. Адже, збільшення кількості виявлених адміністративних правопорушень повинно свідчити про покращення роботи патрульної поліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху та, в свою чергу, призводити до відповідного зменшення рівня кримінальних правопорушень у цій сфері. Натомість, в Україні статистично не відбулося суттєвого зменшення кількості кримінальних правопорушень. Крім того, лише у 2019 р. Україна вийшла на оптимальний науково доведений середній показник в 300:1. Середнє співвідношення між кількістю адміністративних правопорушень у сфері дорожнього руху та кількістю ДТП в середньому за чотири роки (2017–2020 рр.) складало 1540:100. Статистика показує, що незважаючи на збільшення співвідношення адміністративних правопорушень та ДТП з кожним наступним роком, не відбулося зменшення кількості ДТП. Крім того, в середньому за чотири роки (2017–2020 рр.) на одне ДТП з постраждалими припадало 95 адміністративних правопорушень, на одну загиблу особу в результаті таких ДТП – 716 адміністративних правопорушень, а на одну травмовану особу – 76 адміністративних правопорушень. Середньостатистичне співвідношення за чотири роки (2017–2020 рр.) між ДТП та ДТП з постраждалими складає 6,19:1. Іншими словами, кожне 6-7 ДТП було з постраждалими. Позитивною тенденцією є збільшення такого співвідношення в останні роки

Ключові слова: кримінальні правопорушення проти безпеки руху та експлуатації транспорту; статистичне співвідношення

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.253666

КРИМІНОЛОГІЧНИЙ ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ САМОГУБСТВА (с. 64–69)

Н. М. Задорожний

У статті проаналізовано базові підходи до визначення самогубства, що застосовуються в Україні та світі. Наголошено на важливості моделювання визначення самогубства у контексті проведення наукового аналізу цього явища. Досліджено лінгвістичний характер термінів «самогубство» та «суїцид». Зібрано визначення самогубства, що застосовуються міжнародними та авторитетними організаціями та установами, пов'язаними із охороною здоров'я. Наведено та піддано аналізу наявні наукові визначення українських дослідників, що були сформульовані у минулому.

Обґрунтовано недоцільність вважати усі самогубства насильницькими. Наведено аргументи в користь лаконічності і зрозумілості рекомендованого визначення самогубства та акцентовано увагу на негативному впливі надміру переважаних визначень. Піддано критиці позицію, що самогубствами не можна вважати заповідання собі смерті внаслідок наявних психічних розладів. Як наслідок, сформульовано дистинктивне бачення проблеми визначення самогубства і надано обґрунтовані рекомендації щодо його дефініції.

Окрім цього, проведено аналіз суті визначення самогубства із застосуванням теоретичного кримінально-правового моделювання. Обговорено спірність позиції, що самогубство може бути вчинене шляхом бездіяльності. Акцентовано увагу на навмисності як невід'ємному елементі визначення самогубства. Проаналізовано так звані «демонстративні» самогубства і спроектовано в контекст кримінально-правові поняття прямого, непрямого умислу та необережності. Констатовано, що вчинення самогубства шляхом необережності є неможливим. Проаналізовано позицію, що навмисне вбивство себе малолітніми не можна вважати самогубством і такі дії варто кваліфікувати як «нещасний випадок» та піддано цю позицію критиці

Ключові слова: кримінологія, самогубство, суїцид, визначення самогубства, аналіз самогубства

DOI: 10.15587/2523-4153.2022.254248

ТЕНДЕНЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН В ІНДІЙСЬКО-ТИХООКЕАНСЬКОМУ РЕГІОНІ (с. 70–76)

С. К. Асагуров, А. Ю. Мартинов

Глобальний регіон Індійського і Тихого океанів відіграє дедалі більшу роль у сучасних міжнародних відносин. На початку ХХІ століття згаданий регіон є перехрестям різних інтересів великих держав. Провідну роль продовжують відігравати США. Пентагон запровадив поняття Індійсько-Тихоокеанський регіон. З військово-стратегічної точки зору це поняття є символом американсько-китайської конкуренції. Цей процес загострився за адміністрації Трампа в 2017–2020 роках. Адміністрація Байдена консолідує регіональні демократії. Ключову роль у цьому процесі відіграють Австралія, Індія, Японія. Європейський Союз просуває цінності та ідеї демократії у Індійсько-Тихоокеанський регіон. Китай є важливим торговельним партнером ЄС. Посилення китайсько-американської конфронтації на початку 2022 року спровокувало блокування процесу набуття чинності угоди між Китаєм та ЄС про вільну торгівлю та інвестиції.

На початку 2022 року США, Велика Британія та Австралія оголосили про створення військового союзу. Індія та Японія стурбовані посиленням військової могутності Китаю. Аналогічну позицію займає Республіка Корея. Гарячими точками протистояння в регіоні є Тайвань, Корейський півострів, спірні острови Спратлі. Дестабілізує регіональну безпеку індійсько-пакистанський конфлікт навколо Кашиміру. Фактично Індійсько-Тихоокеанський регіон є прикладом складної мультиполярної системи міжнародних відносин. Ця система є більш ризикованою з точки зору безпеки. Функціонування внутрішніх регіональних і міжрегіональних мереж комунікацій ускладнено військово-технічними, екологічними, демографічними, соціокультурними, міждержавними протиріччями. Формування регіональної системи безпеки лімітується політичними проблемами. У Індійсько-Тихоокеанському регіоні співіснують постмодерні демократії на зразок Австралії, Індії, Японії та модернізована китайська автократія і північно-корейська диктатура сталінського типу. Баланс інтересів підтримується США та Євросоюзом. Цей баланс є мінливим і не прогнозованим

Ключові слова: Австралія, глобалізація, Індійсько-тихоокеанський регіон, Індія, Китай, міжнародні відносини, регіональна безпека, США, Японія